

'n Midomernag se Droom

William Shakespeare

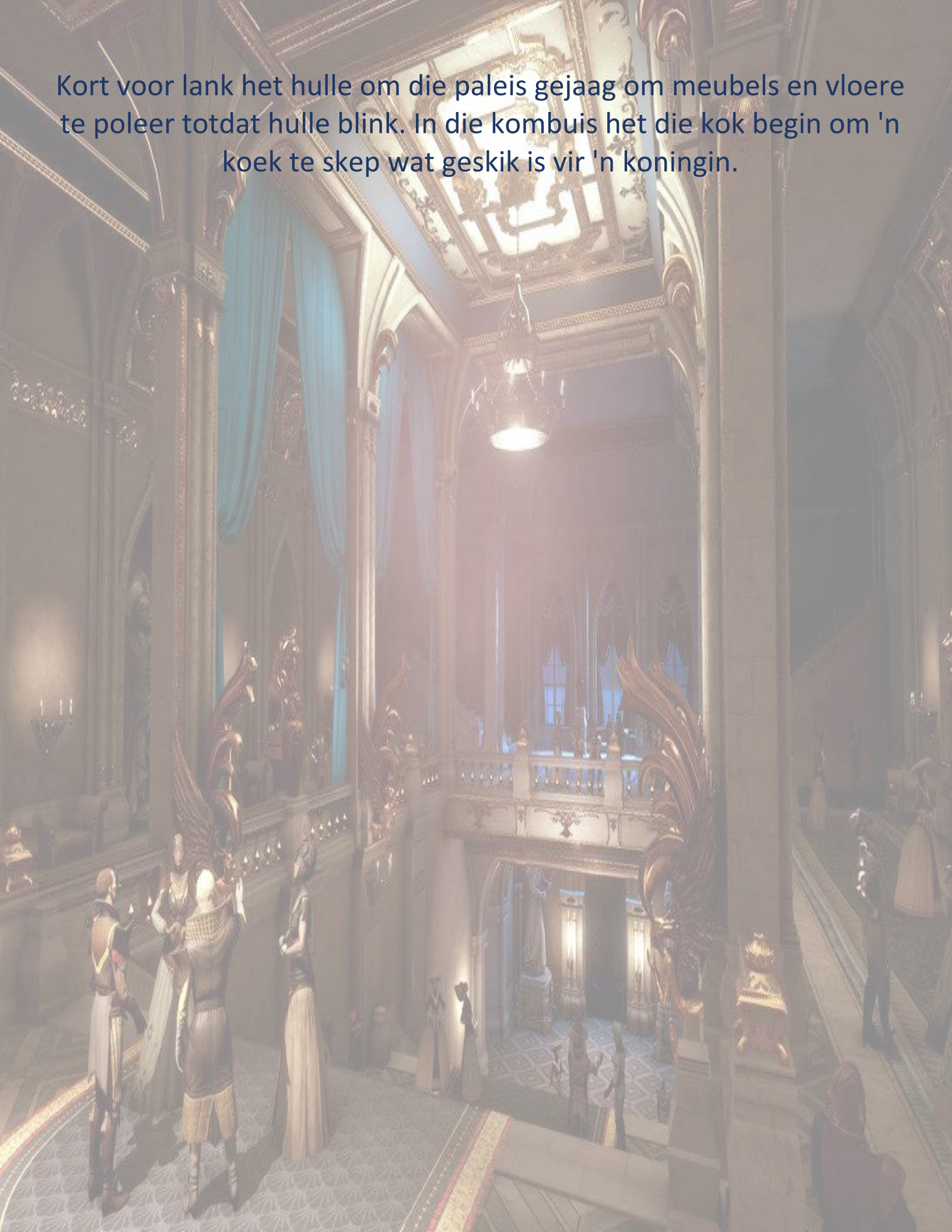
Trou Klokke

Theseus, die hertog van Athene, was baie opgewonde. Die Koningin van die Amasone, Hippolyta, het ingestem om met hom te trou. Hy het haar hand gedruk, geglimlag en sy bediendes beveel om vir die troue voor te berei.

Kort voor lank het hulle om die paleis gejaag om meubels en vloere te poleer totdat hulle blink. In die kombuis het die kok begin om 'n koek te skep wat geskik is vir 'n koningin.

“Ons sal die beste partytjie hou wat Athene nog ooit gesien het,” het Theseus aan Hippolyta belowe.

Net toe het 'n kwaai man saam met drie ander mense die Groot Saal ingebars. “Ek moet hertog Theseus nou sien!” het hy geskree. “Is dit jy, Egeus?” het Theseus gevra. “Wat is fout?” Egeus het na 'n meisie in 'n geel rok beduie. “Dit is my dogter, Hermia,” het hy verduidelik. “Ek wil hê sy moet met hierdie man, Demetrius, trou.” 'n Man in 'n lig blou tuniek het vir die hertog geknik. “Maar Hermia wil met Lysander trou,” het Egeus voortgegaan. “Jy is in beheer hier rond. Sê asseblief vir haar om met Demetrius te trou.”

Theseus het vir Hermia gefrons. “Demetrius is 'n goeie man,” het hy uitgewys, “en die wet sê dat dogter hul vaders moet gehoorsaam.” Demetrius het 'n effense glimlag gegee. “Maar dit is nie regverdig nie!” het Lysander gesê en sy deur mekaar krulle geskud. “Hermia is lief vir my. Demetrius het haar pa se liefde. Laat my toe om Hermia te vat!”

Theseus het na die jong man gegluur. “Lysander!” het hy gesnap. “Moenie onbeskof wees nie. Ek is jammer, maar Hermia moet met Demetrius trou. Dis wat haar pa wil hê. En as sy nie sal doen soos Egeus vir haar sê nie, sal sy 'n non moet word.”

Lysander het woedend toe gekyk hoe Theseus vertrek het en Egeus en Demetrius saam met hom geneem het. Hermia was verslae. “Ek kan nie met Demetrius trou nie,” het sy gehuil. “En ek wil nie 'n non wees nie.”

“Ek ontmoet jou vanaand in die bos en ons sal weg hardloop,” het Lysander gesê en het probeer om haar te troos.

“Weg hardloop?” het ‘n stem hulle onderbreek. “Wie hardloop weg?” Dit was Hermia se beste vriendin, Helena.

Vinnig het Lysander haar vertel wat pas gebeur het. Helena het gesug. “Lysander is darem lief vir jou Hermia. Ek wens Demetrius was lief vir my.” “Arme Helena,” het Lysander gesê. “Ons doen ook. Maar ons kan nie rondhang nie,” het hy voortgegaan.

“Toemaar, Hermia, ons moet pak.”

“Ons vertrek vanaand uit Athene,” het Hermia oppad uit gefluister.

Alleen gelaag, het Helena gevoel hoe tranes haar oë pik. “Dis so onregverdig!” het sy gedink. “Ek is so lief vir Demetrius en hy wil Hermia hê.”

Om haar was die paleis vol raserige trou voorbereidings. Die gewoel het Helena erger laat voel. “Ek sal vir Demetrius sê dat Hermia saam met Lysander weg hardloop het,” het sy besluit. “Miskien sal hy my dan kies.”

Opstel van 'n Toneelstuk

By die huis van Peter Quince, 'n ambagsman, was dinge amper net so raserig. Hy het besluit om 'n toneelstuk op te stel vir die hertog se trou advertensie, en hy het vyf van sy vriende gevra om te help.

“Is ons almal hier?” het Quince geroep. “Nick Bottom, die wewer?”

“Gereed!”

“Francis Flute, die blaasbalk - hersteller?” “Hier, Peter Quince.”

“Robin Starveling, die kleremaker?” “Hier, Peter Quince.”

“Tom Snout, die prutter?” “Hier, Peter Quince.”

“En Snug, die skrynwerker?” “Hier!”

“Die toneelstuk wat ek gekies het.” het Quince aangekondig,
“is die hartseer, hartseer verhaal van Pyramus en Thisbe.
Bottom het nie geluister nie. “O goed,” het hy gesê. “Ek hou
van ’n komedie. Wie is ek?”

“Jy sal Pyramus wees,” het Quince vir hom gesê. “’n Jong man
verlief op die pragtige Thisbe.” Bottom het tevrede gelyk. “Ek
sal ’n briljante Pyramus maak!”

“En Flute moet Thisbe wees,” het Quince gesê. Flute het verskrik gelyk. “n meisie?” het hy geskree. “Ek kan nie 'n meisie wees nie! Ek is ... ek groei 'n baard.”

“O! Ek kan ook Thisbe wees,” het Bottom aangebied. “Ek sal laag praat vir die man,” het hy gegrom, “en hoog vir die meisie,” het hy met 'n piep geëindig.

“Flute is Thisbe,” sê Quince ferm. “Hy kan 'n masker dra. Starveling is die maan, Snout is 'n muur en Snug is 'n leeu.”

Bottom huppel op en af van opgewondenheid. “O! Laat ek die leeu wees,” het hy gesmeek en ’n kwaai brul gegee.

Quince het met verbasing gespring. “Jy sal die gehoor afskrik” het hy gesê.

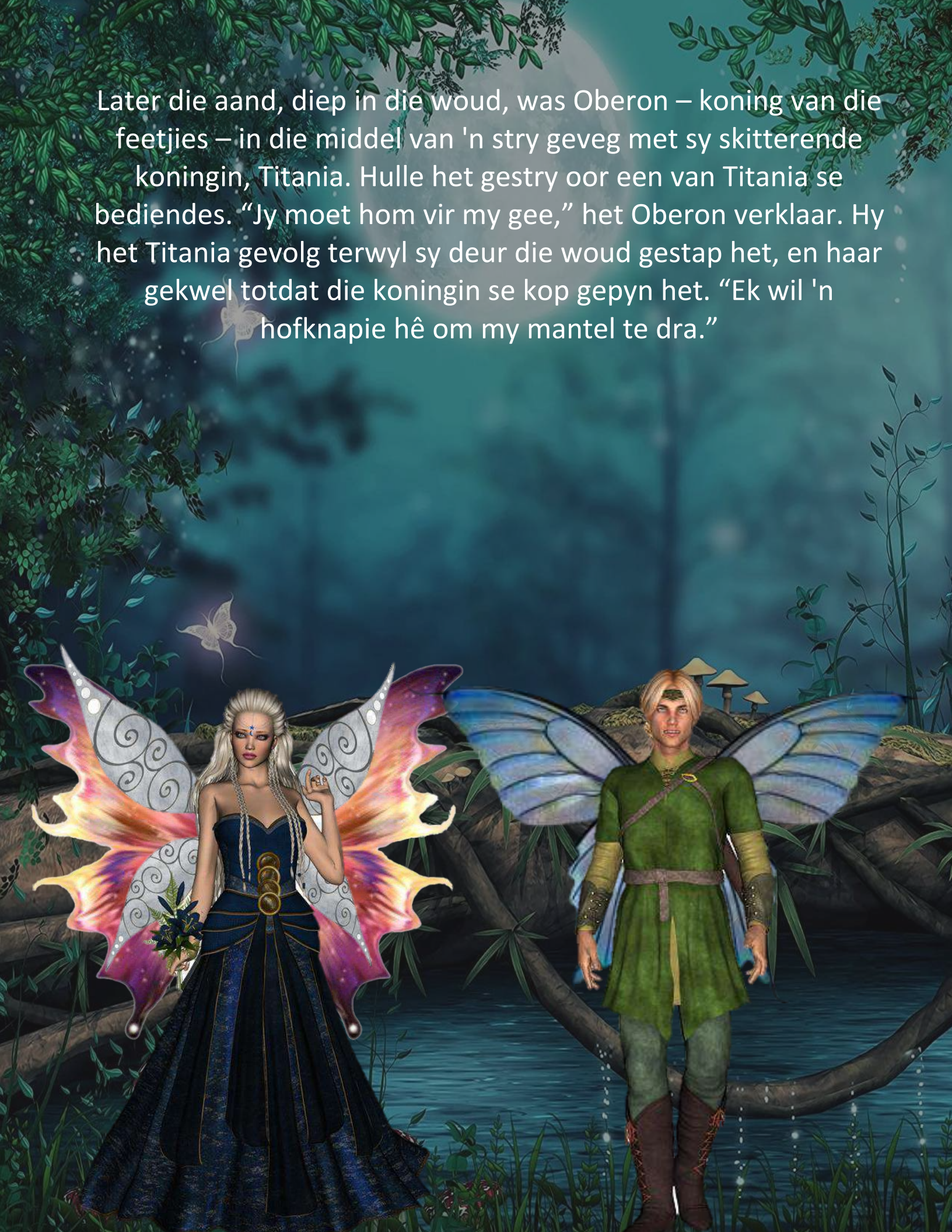
“Hier is jou woorde,” het Quince by gevoeg en stukkies papier uit gedeel. “Leer hulle vinnig. Ons ontmoet vanaand in die bos om te repeteer.”

'n Feetjie Geveg

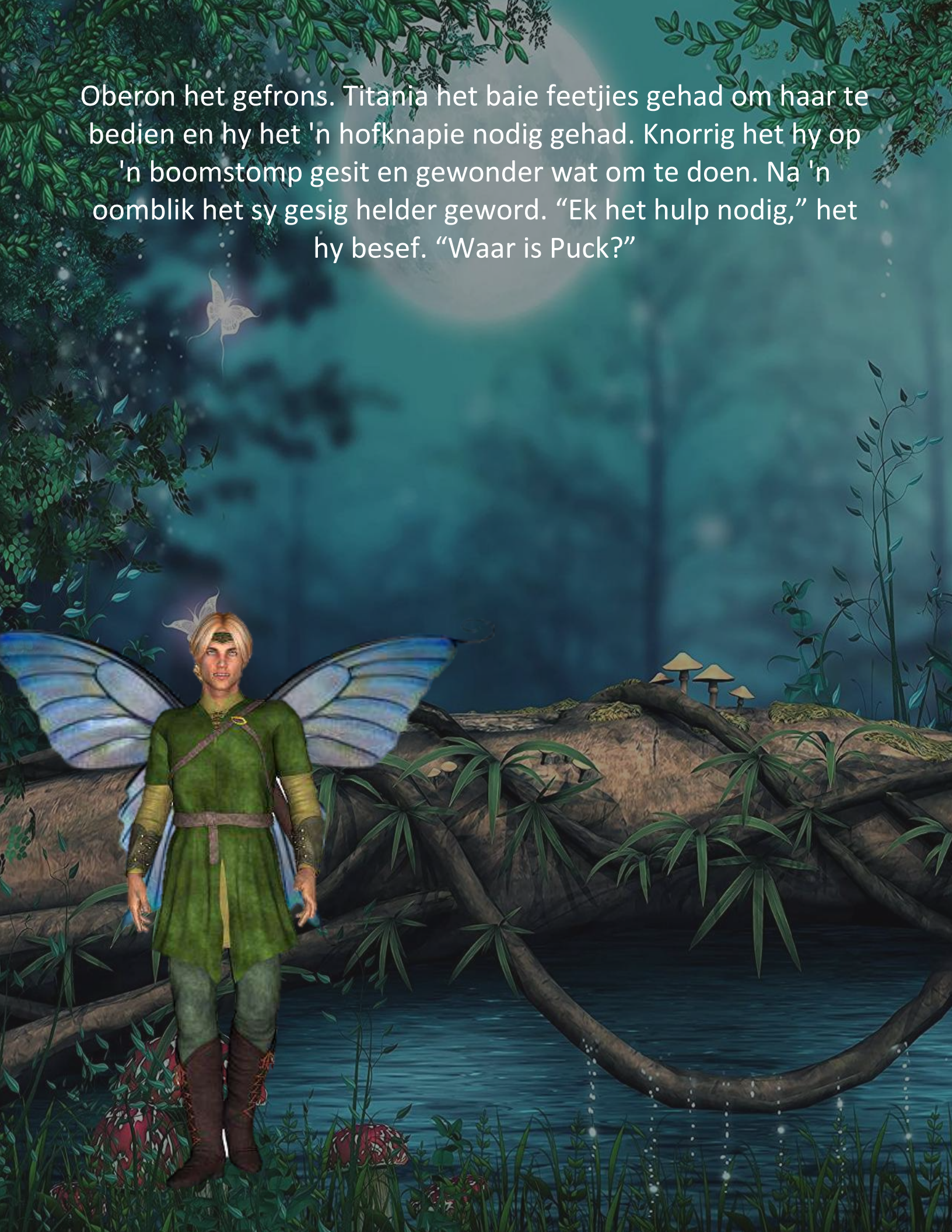
Later die aand, diep in die woud, was Oberon – koning van die feetjies – in die middel van 'n stry geveg met sy skitterende koningin, Titania. Hulle het gestry oor een van Titania se bediendes. “Jy moet hom vir my gee,” het Oberon verklaar. Hy het Titania gevolg terwyl sy deur die woud gestap het, en haar gekwel totdat die koningin se kop gepyn het. “Ek wil 'n hofknapie hê om my mantel te dra.”

Titania het weg gedraai, en haar hare het goud in die maanlig gegloei. “Oberon, stop dit,” het sy gesê. “Hy is my hofknapie en ek hou hom.” Sy het 'n bleek hand gewaai en vier feetjies het verskyn. “Kom!” het sy beveel. “Ons gaan vertrek.”

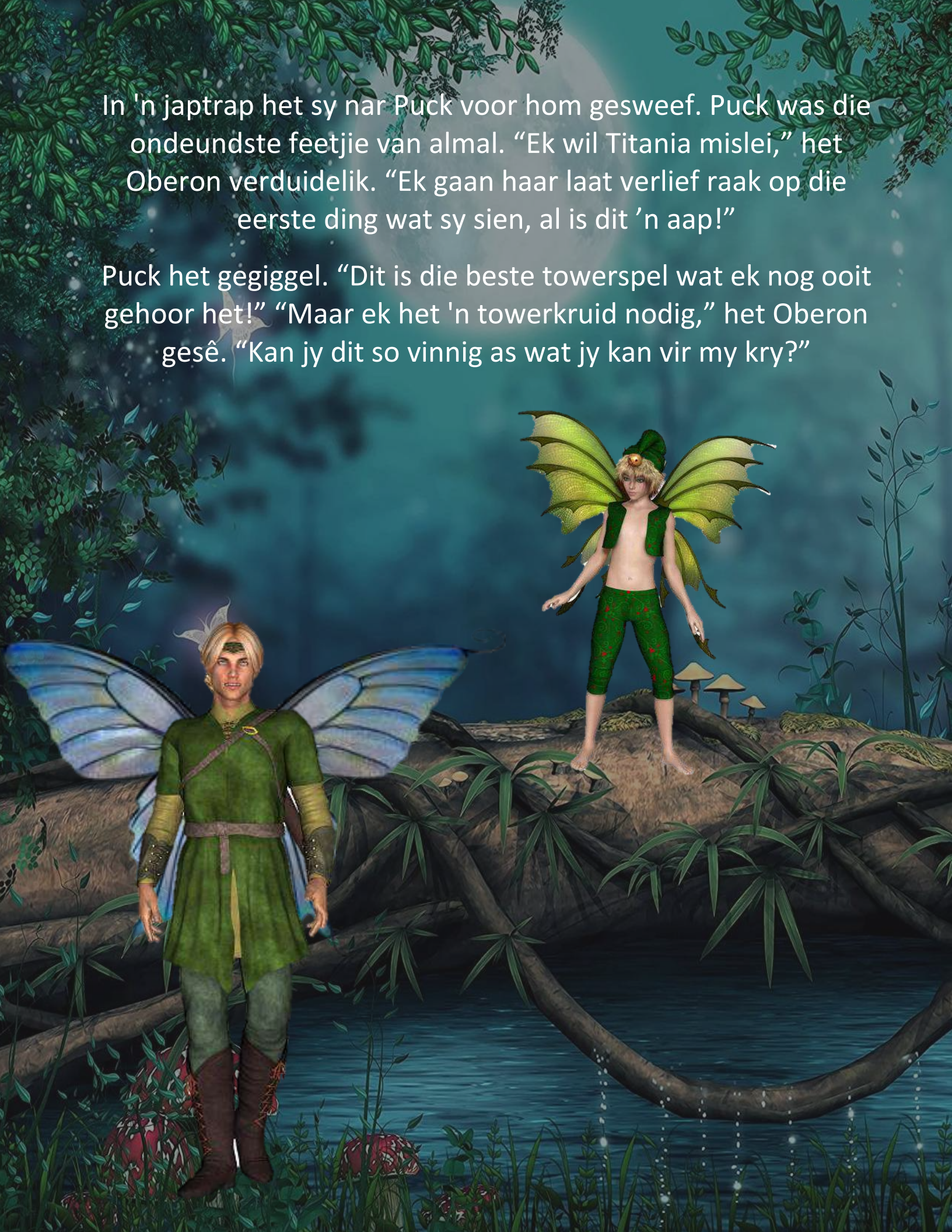

Oberon het gefrons. Titania het baie voetjies gehad om haar te bedien en hy het 'n hofknapie nodig gehad. Knorrig het hy op 'n boomstomp gesit en gewonder wat om te doen. Na 'n oomblik het sy gesig helder geword. “Ek het hulp nodig,” het hy besef. “Waar is Puck?”

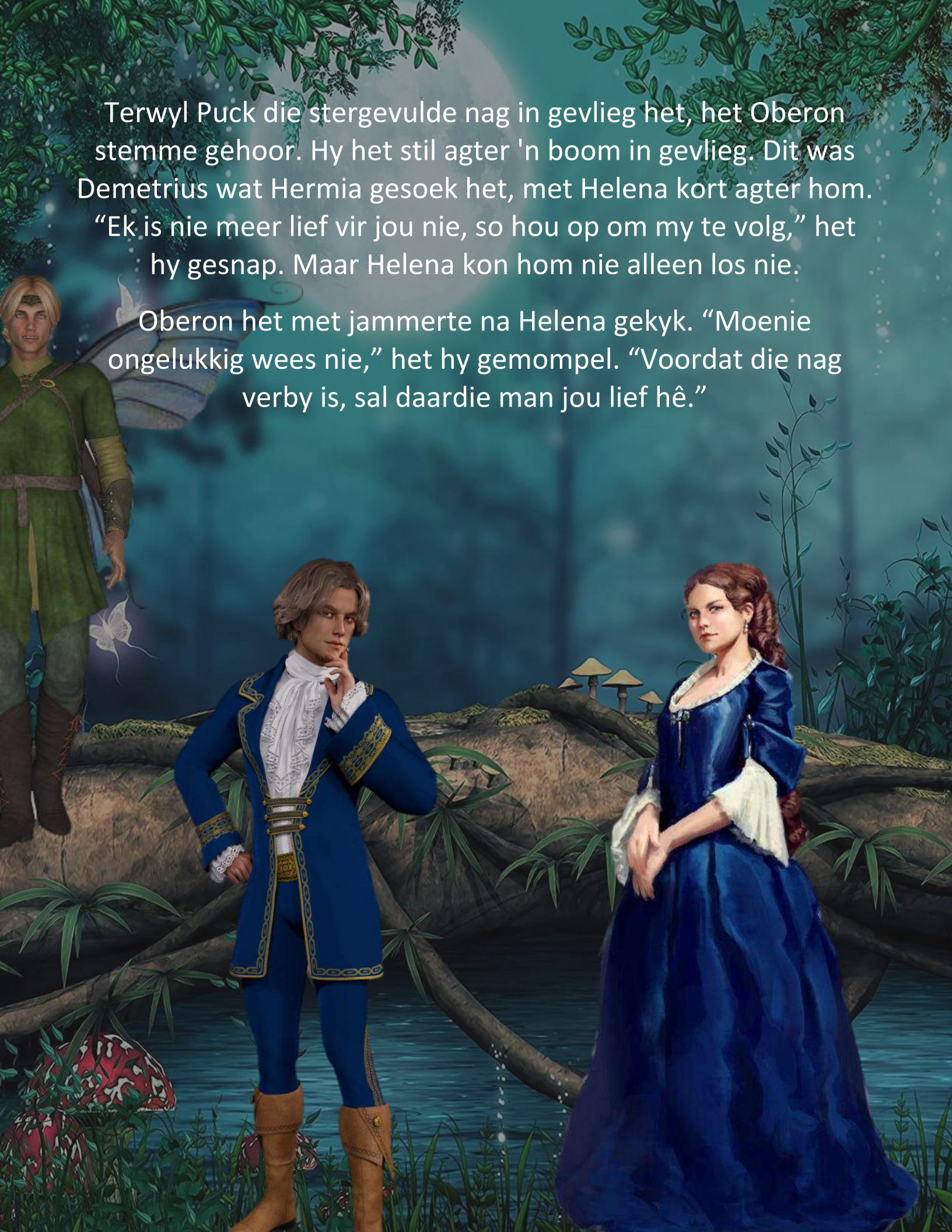
In 'n japtrap het sy nar Puck voor hom gesweef. Puck was die ondeundste feetjie van almal. “Ek wil Titania mislei,” het Oberon verduidelik. “Ek gaan haar laat verlief raak op die eerste ding wat sy sien, al is dit 'n aap!”

Puck het gegiggel. “Dit is die beste towerspel wat ek nog ooit gehoor het!” “Maar ek het 'n towerkruid nodig,” het Oberon gesê. “Kan jy dit so vinnig as wat jy kan vir my kry?”

Terwyl Puck die stergevulde nag in gevlieg het, het Oberon stemme gehoor. Hy het stil agter 'n boom in gevlieg. Dit was Demetrius wat Hermia gesoek het, met Helena kort agter hom. “Ek is nie meer lief vir jou nie, so hou op om my te volg,” het hy gesnap. Maar Helena kon hom nie alleen los nie.

Oberon het met jammerte na Helena gekyk. “Moenie ongelukkig wees nie,” het hy gemompel. “Voordat die nag verby is, sal daardie man jou lief hê.”

Hy kyk op toe Puck terug kom en die kruie vashou. “Jy het dit gevind!” het Oberon geroep van blydschap. “Nou, ek het pas 'n lieflike meisie gesien wat verlief is op 'n seun van Athene. Ek wil hê jy moet 'n bietjie sap van die kruie in sy oë gooi, sodat hy op haar verlief raak.”

Nadat hy Puck verlaat het om na Helena en Demetrius te soek,
het Oberon na sy koningin gejaag. Hy het haar gevind waar sy
op 'n bed van viooltjies gelê het, met haar feetjies wat 'n
wiegie liedjie gesing het. Die geur van kruie het die lug gevul
en hul magiese lied versoet.

Oberon het gewag tot die feetjies weg gegaan het voordat hy
die tower kruie saggies oor Titania se oë gevryf het.

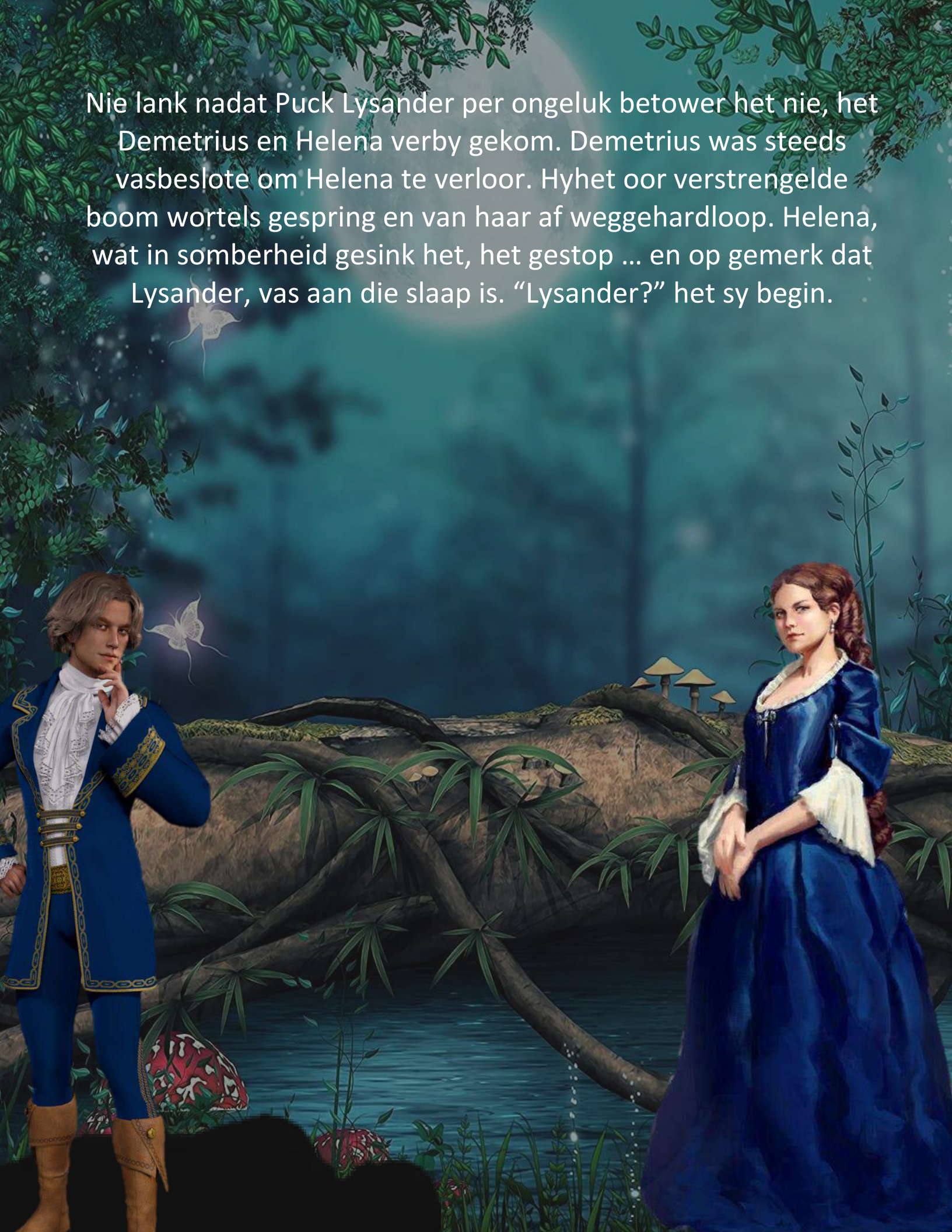
Intussen het Puck 'n seun en meisie gevind wat Atheense klere gedra het en vas aan die slaap was. "Dit moet die egpaar wees wat Oberon gesien het," het Puck gedink terwyl hy sap in die seun se oë ge druk het. Maar dit was nie Demetrius nie - dit was Lysander.

Puck se Truuks

Nie lank nadat Puck Lysander per ongeluk betower het nie, het Demetrius en Helena verby gekom. Demetrius was steeds vasbeslote om Helena te verloor. Hy het oor verstrengelde boom wortels gespring en van haar af weggehardloop. Helena, wat in somberheid gesink het, het gestop ... en op gemerk dat Lysander, vas aan die slaap is. "Lysander?" het sy begin.

Lysander het wakker geword en gehyg van verrukking. “Soete Helena,” het hy geroep. “Ek het jou lief!” Die kruie het gewerk – hy het verlief geraak op die eerste persoon wat hy gesien het. Helena was geskok. “Jy kan my nie liefhê nie,” het sy gesê. “Jy is lief vir Hermia.”

“Ag vergeet Hermia,” het Lysander gesê. “Hou op terg,” het Helena gesnap. “As jy laf gaan wees, gaan ek weg.” En sy het weg gegaan. “Jy kan daar bly vir alles wat ek omgee,” het hy gesis. “Ek volg Helena.”

Toe Hermia wakker word, 'n oomblik later, was sy alleen.
“Lysander?” het sy geroep. “Waar is jy? Wat het gebeur?” Sy het
struikellend op haar voete gekom en hom gaan soek.

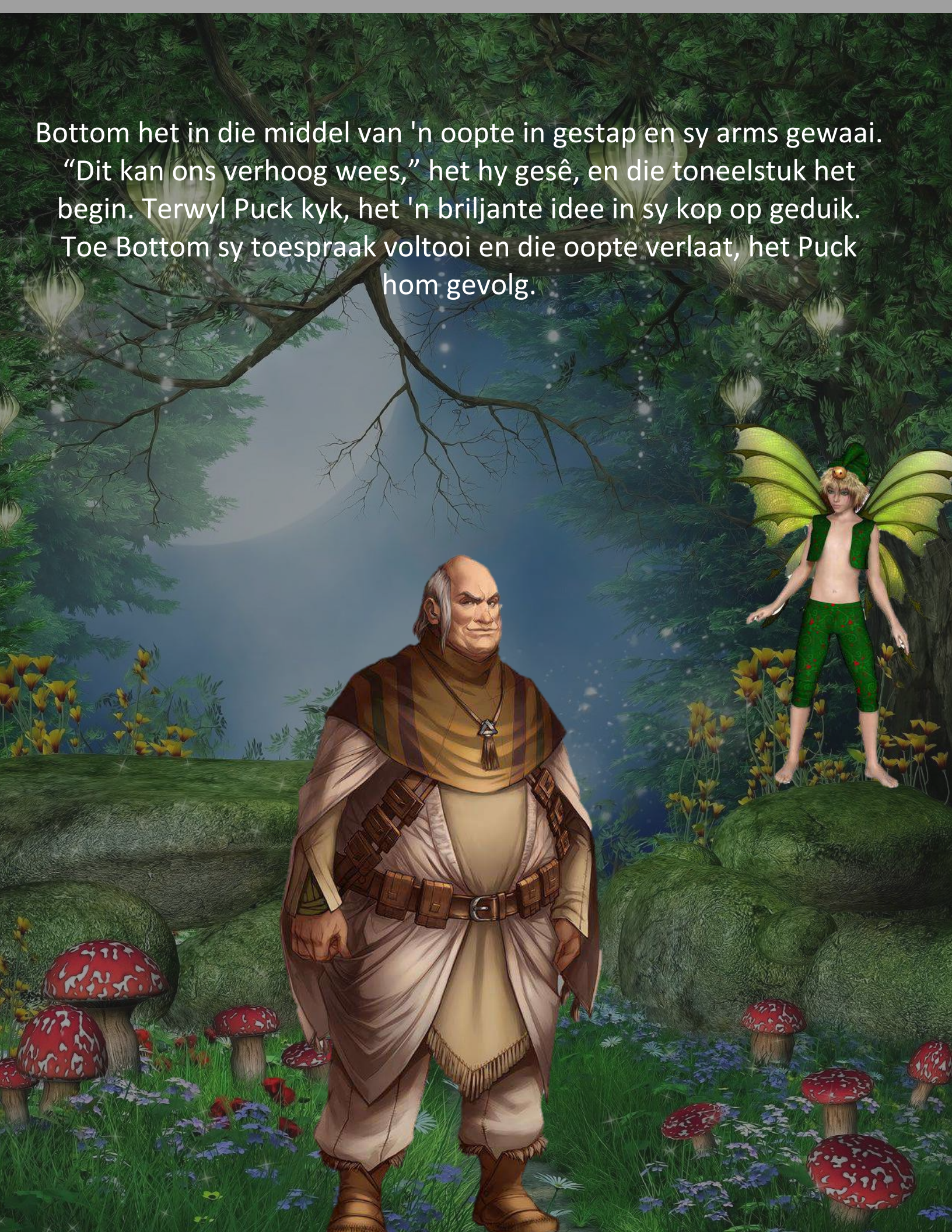

Puck het geen idee gehad van die moeilikheid wat hy veroorsaak het nie. Hy het dieper die bos in gevlieg, op soek na pret. En wie het hy raak geloop behalwe Peter Quince, wat saam met sy vriende repeteer? “’n Toneelstuk?” het Puck gedink. “Ek dink ek sal kyk ... en miskien sal ek aansluit!”

Bottom was bekommerd. “Hierdie toneelstuk is te vrees aanjaend,” het hy gesê. “Veral die leeu,” het Snout ingestem.

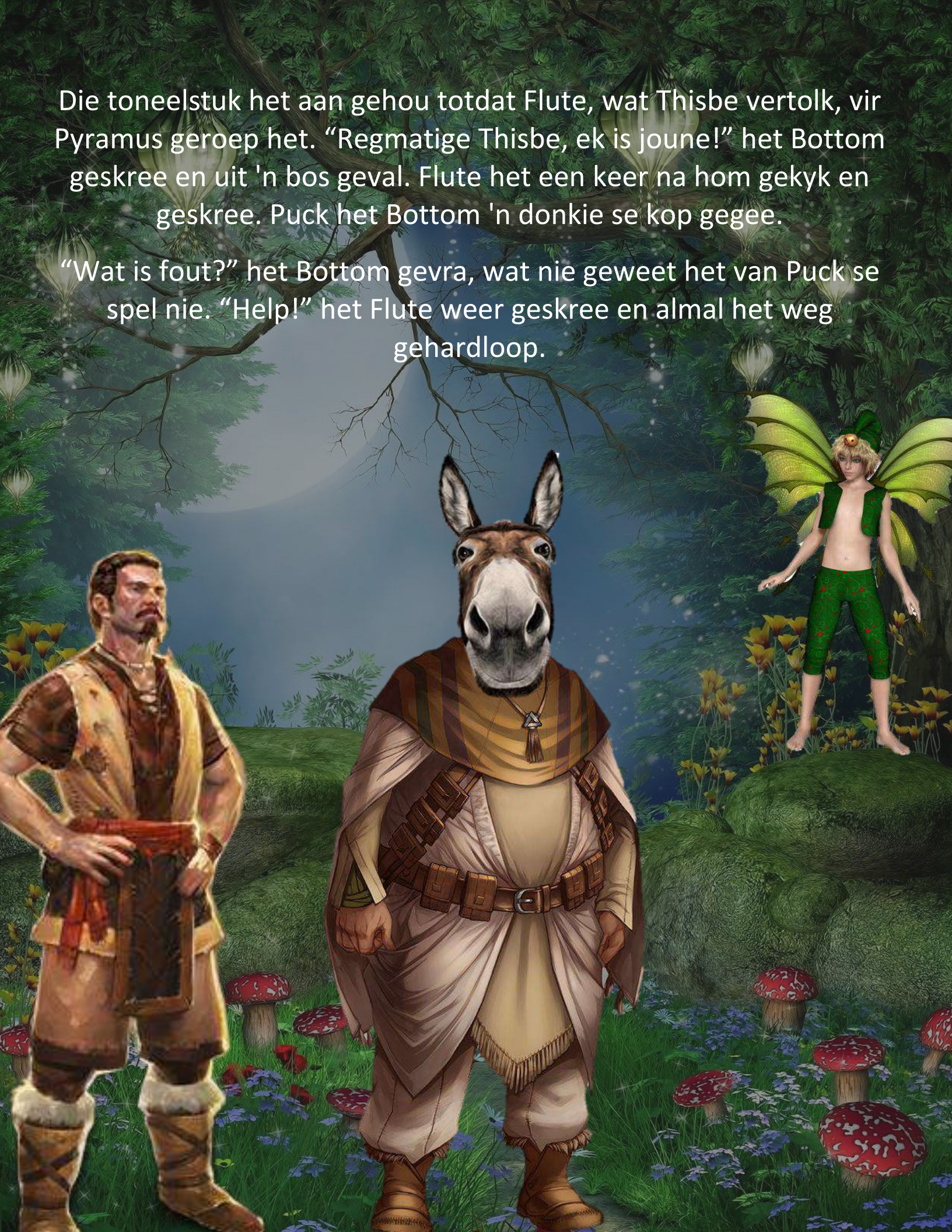

Bottom het in die middel van 'n oopte in gestap en sy arms gewaai.
“Dit kan ons verhoog wees,” het hy gesê, en die toneelstuk het
begin. Terwyl Puck kyk, het 'n briljante idee in sy kop op geduik.
Toe Bottom sy toespraak voltooi en die oopte verlaat, het Puck
hom gevolg.

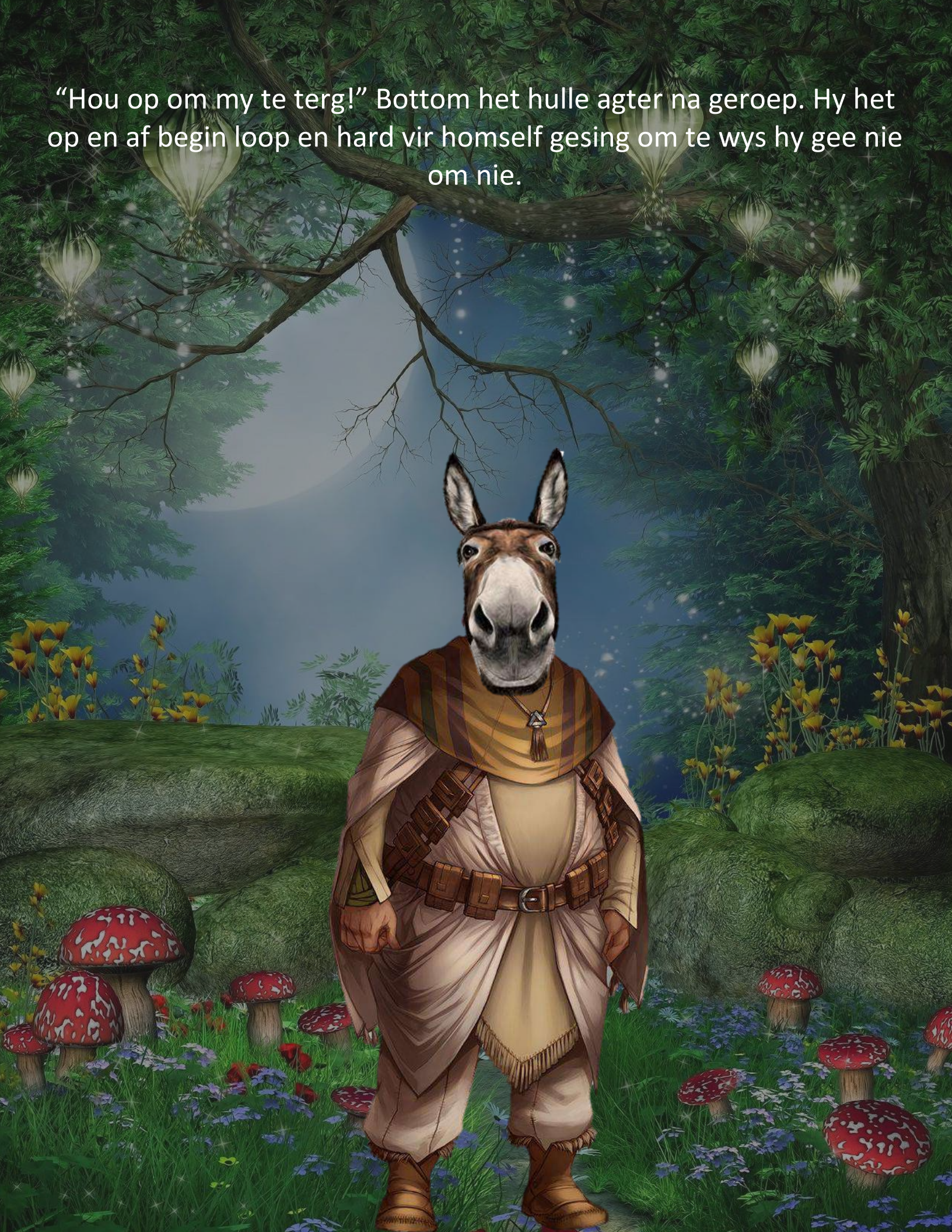

Die toneelstuk het aan gehou totdat Flute, wat Thisbe vertolk, vir Pyramus geroep het. “Regmatige Thisbe, ek is joune!” het Bottom geskree en uit 'n bos geval. Flute het een keer na hom gekyk en geskree. Puck het Bottom 'n donkie se kop gegee.

“Wat is fout?” het Bottom gevra, wat nie geweet het van Puck se spel nie. “Help!” het Flute weer geskree en almal het weg gehardloop.

“Hou op om my te terg!” Bottom het hulle agter na geroep. Hy het op en af begin loop en hard vir homself gesing om te wys hy gee nie om nie.

Bottom se aaklige sang het Titania wakker gemaak, wat een kyk na sy slap, harige ore gegee het en het verlief geraak het. “Wie se engel stem is dit?” het sy gevra. “Sing weer, o wyse, pragtige skepsel.”

Sy het haar feetjies ontbied en gesê hulle moet vir hom doubessies en soet, ryp appelkose voer. “En beskerm sy oë teen die maan met jul skoenlapper vlerke,” het sy gesê.

Titania het Bottom se fluweel sagte neus gestreel. “Ek sal goed vir jou sorg,” het sy belowe en sy donserige wang soen.

Puck het deur 'n paar blare na hulle geloer en gegiggel. “Sy is verlief op 'n donkie!” Hy het op gespring en weg gevlieg om Oberon van sy truuk te vertel.

**Wie is Lief
vir Wie?**

“'n Donkie? Dit is beter as wat ek gehoop het,” het Oberon
verheug gesê. Net toe hoor hulle 'n geskreeu.

“Hermia, wat steeds na Lysander gesoek het, het Demetrius gekry.
“Het jy hom betower soos ek gevra het?” het Oberon vir Puck
gefluister. “Daai man? Ag nee, hy was nie die een wat ek betower
het nie,” het Puck onverskillig geantwoord. Hermia het vir
Demetrius geskree.

Hermia het weggestorm en Demetrius het sy skouers opgetrek.
“Dink sy ek het Lysander vermoor? Sy is mal. Ek sal hier wag totdat sy rustiger is.” Hy het gaan sit en begin gaap. Kort voor lank het hy geslaap.

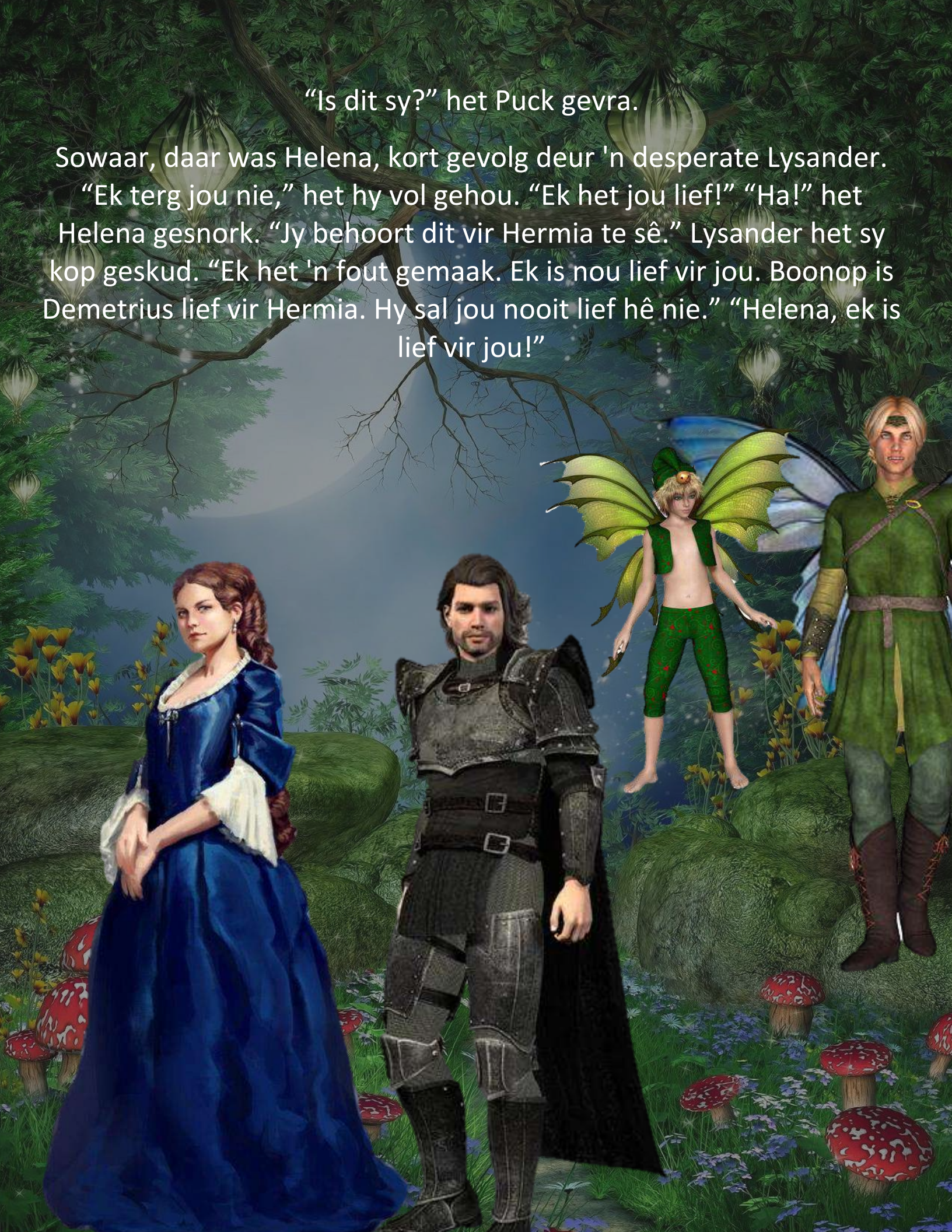
Oberon het gekreun. “O, Puck, wat het jy gedoen? Ons moet dit reg maak.” Hy het na Demetrius gedryf en kruie sap in sy oë uit gedruk. “Nou moet ons die bleek, hartseer meisie kry wat hom lief het.”

“Is dit sy?” het Puck gevra.

Sowaar, daar was Helena, kort gevolg deur 'n desperate Lysander.

“Ek terg jou nie,” het hy vol gehou. “Ek het jou lief!” “Ha!” het Helena gesnork. “Jy behoort dit vir Hermia te sê.” Lysander het sy kop geskud. “Ek het 'n fout gemaak. Ek is nou lief vir jou. Boonop is Demetrius lief vir Hermia. Hy sal jou nooit lief hê nie.” “Helena, ek is lief vir jou!”

Demetrius het uitgeroep toe hy wakker geword het en haar gesien
het. Helena het gekreun. "Hou op! Stop dit! Nou terg julle albei my."

“Kyk, Lysander,” het Demetrius by gevoeg toe hy Hermia gewaar.

“Hier kom jou liefde nou.” Hermia het reguit na Lysander toe gekom. “Hoekom het jy my gelos?” het sy gesmeek. “Ek is nou lief vir Helena,” het hy verklaar.

Helena was woedend. Waarom het Hermia gemaak of sy saam met Lysander en Demetrius in hierdie wrede grap gaan? “Jy, jou marionet!” het sy vir Hermia geskree. “Marionet?” het Hermia verward gevra. “Spot jy met my lengte? En het jy Lysander van my gesteel?”

Oberon het gesug. Dinge het erger geword. Toe besluit Demetrius en Lysander om mekaar vir Helena te veg. Albei het gesweer hulle is die liefste vir haar. “Jy beter hulle volg,” het Oberon aan Puck gesê. “Hou hulle uit mekaar totdat jy dit uit gesorteer het. In tussen sal ek Titania vind.” “Maak vinnig,” het Puck gesê terwyl hy weg vlieg. “Dit is amper dag breek.”

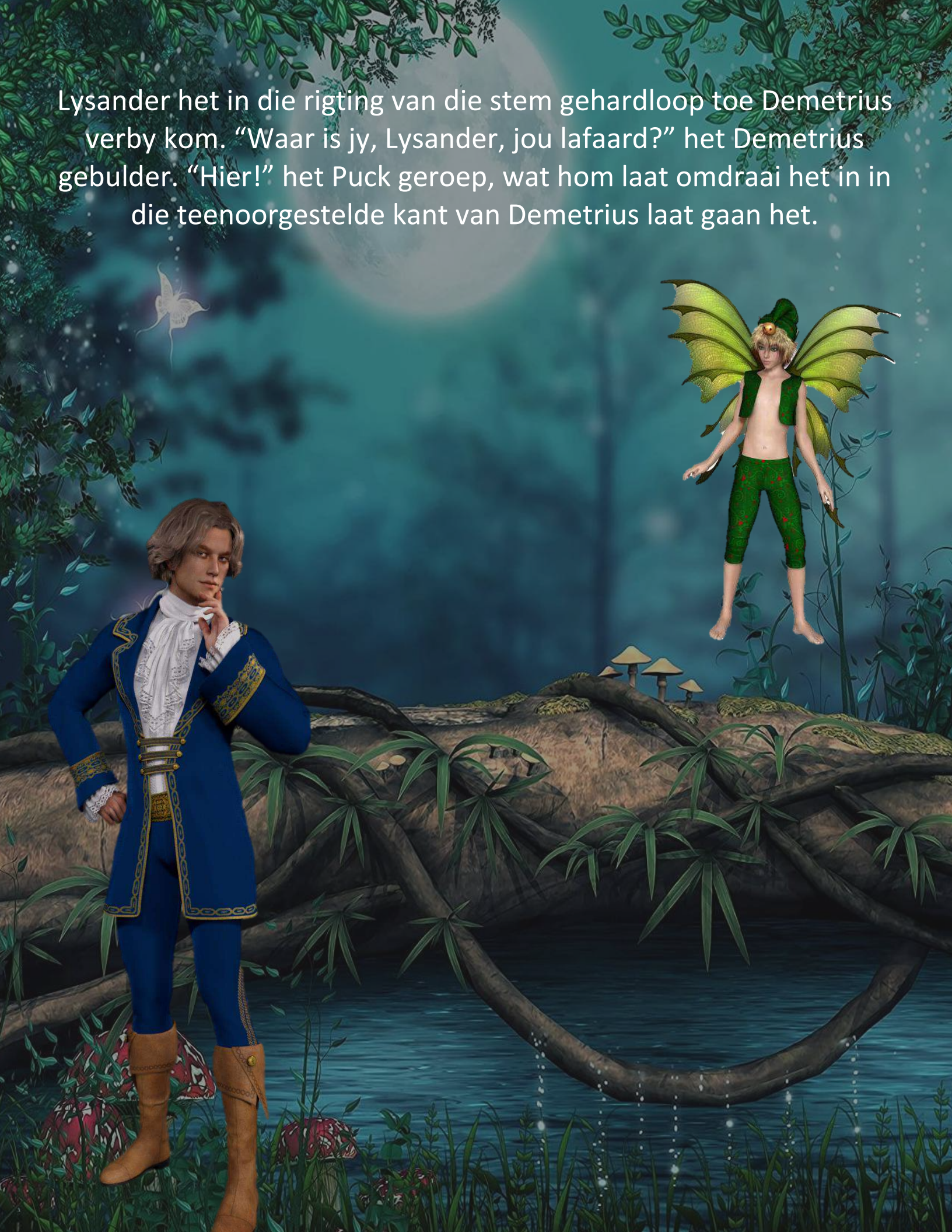
Breek van die Tower Spreuke

Puck het gesing terwyl hy deur die bos gepyl het, totdat Lysander se kwaai stem hom onderbreek het. “Waar is jy, Demetrius?” “Hier is ek!” het Puck geroep terwyl hy Demetrius se stem gekopieër het.

Lysander het in die rigting van die stem gehardloop toe Demetrius verby kom. “Waar is jy, Lysander, jou lafaard?” het Demetrius gebulder. “Hier!” het Puck geroep, wat hom laat omdraai het in in die teenoorgestelde kant van Demetrius laat gaan het.

Kort voor lank het die twee die hele woud rond gejaag en mekaar probeer vind. Uiteindelik was hulle uit geput en het aan weerskante van 'n bos gaan lê en slaap. Hulle was nie lank aan die slaap geraak nie toe Helena daar verby gekom het nie. Sy het ellendig en moeg gevoel en het gaan sit sonder om hulle eers raak te sien.

'n Oomblik later het Hermia ook gaan lê.

Terwyl hulle vier geslaap het, het Puck kruie sap in Lysander se
oë gedruk.

Stil-stil, sonder om die blomme te beweeg, het Titania verby gekom. Haar feetjies het agter haar aan gevlieg en 'n ophef van Bottom gemaak.

“Gaan weg!” het Titania die feetjies skielik vertel. “Ek en my geliefde moet slaap.” Puck het gesien hoe Titania Bottom se groot donkie kop vertroetel en het uitgebars van die lag.

“Ek begin jammer voel vir haar,” het Oberon gesê, wat van agter 'n boom verskyn het. “Ek gaan die tower spreuk afhaal. En jy, Puck, moet die selfde vir daar die arme donkie doen.”

Demetrius het uitgeroep, wakker geword en haar gesien. Helena
kreun. "Hou op! Stop dit! Nou terg julle my albei."

**Gelukkig
Getroud**

Die vier het vinnig op gespring. “My heer,” het Lysander gesê en voor die hertog gebuig. Theseus het na Lysander gekyk en toe na Demetrius. “Ek het gedink julle wil albei met dieselfde meisie trou. Wat het gebeur?” Lysander het sy skouers opgetrek. “Ek het geen idee nie. Ek en Hermia het weg gehardloop...”

“Wat?” het Egeus met ‘n frons op sy gesig uitgebars.
“Verregaande! Sluit hom toe in ysters. Demetrius, jy het amper
jou vrou verloor.” “Ag,” het Demetrius gesê. “In verband
daarmee... Dis 'n snaakse ding, maar my liefde vir Hermia het
soos sneeu gesmelt. Dit is Helena vir wie ek lief is.”

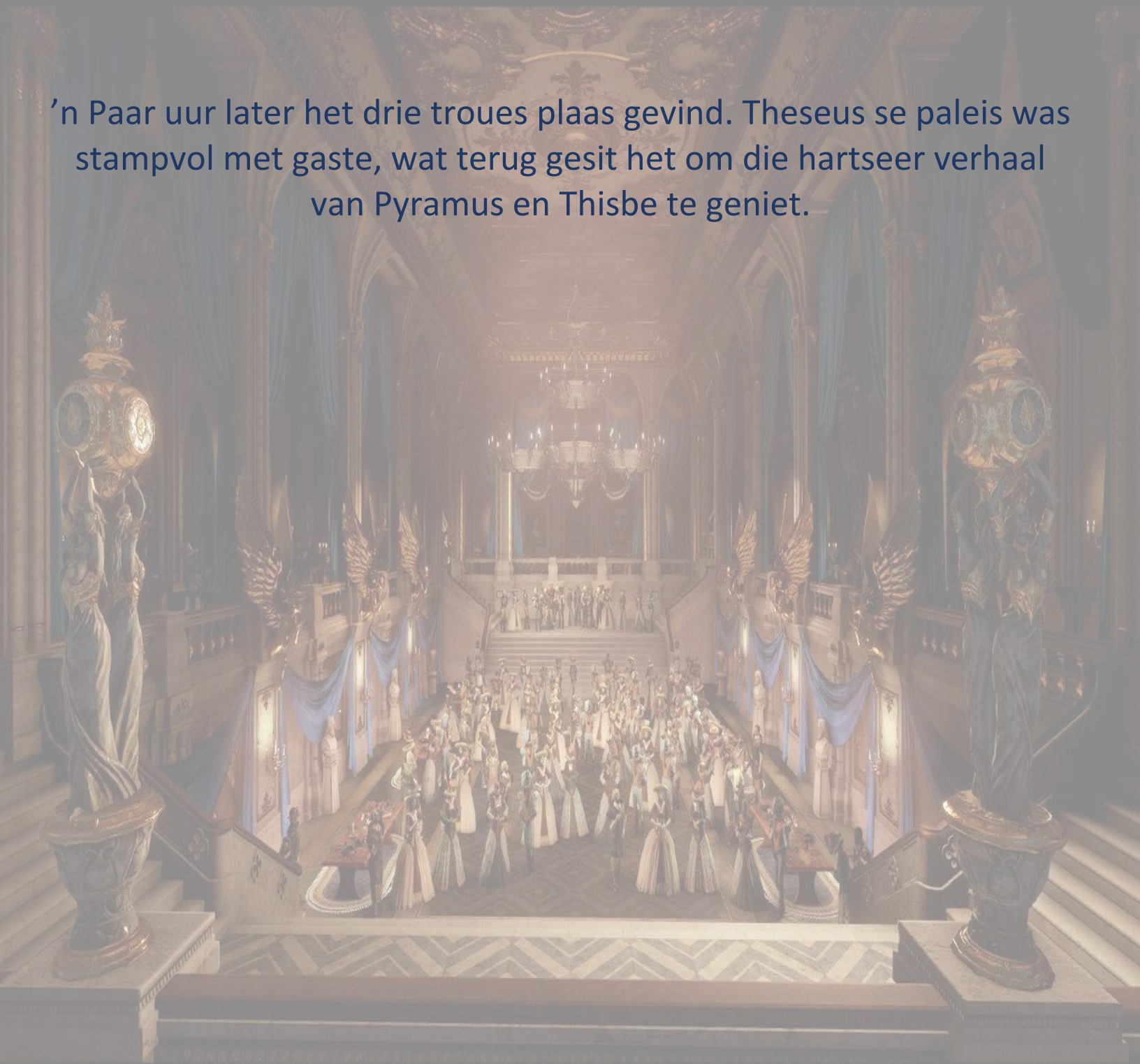
Egeus het pers geword van woede, maar Theseus het geglimlag.
“Uitstekend!” hy het gesê. “Ons kan almal saam getroud wees.”
Hy het Hippolyta se hand gevat en die gelukkige paartjies terug
na sy paleis gelei.

Niemand het agter gekom dat Bottom wakker geword het nie.
“Wat 'n wonderlike droom,” het hy gemompel toe hy ook die
bos verlaat het. “Ek het gedink ek is 'n donkie!”

'n Paar uur later het drie troues plaas gevind. Theseus se paleis was stampvol met gaste, wat terug gesit het om die hartseer verhaal van Pyramus en Thisbe te geniet.

Onder 'n trompetfanfare het Bottom, Flute and Snout op die verhoog gestap. Snout het in die middel gestaan soos die muur en die toneel stuk het begin.

“Dit is nie goed nie,” het Bottom as Pyramus gesê. “Kom ons ontmoet in die begraaf plaas.” Flute het geknik en al drie het weggeleëp.

Toe hulle weg is, het Snug saam met Starveling in gekruip, wat 'n
hoepel ligte gedra het. Snug het 'n brul gegee en toe by gevoeg:
“Moenie bang wees nie dames! Ek is nie 'n regte leeu nie.”

Soos Flute weer aan kom, struikel hy oor sy rok. “Waar is jy, Pyramus, my lief?” hy het geroep. Snug het gebrul en Flute het gillend weg gehardloop. Terwyl hy gevlug het, het sy serp af geval. Snug het dit gulsig gekou.

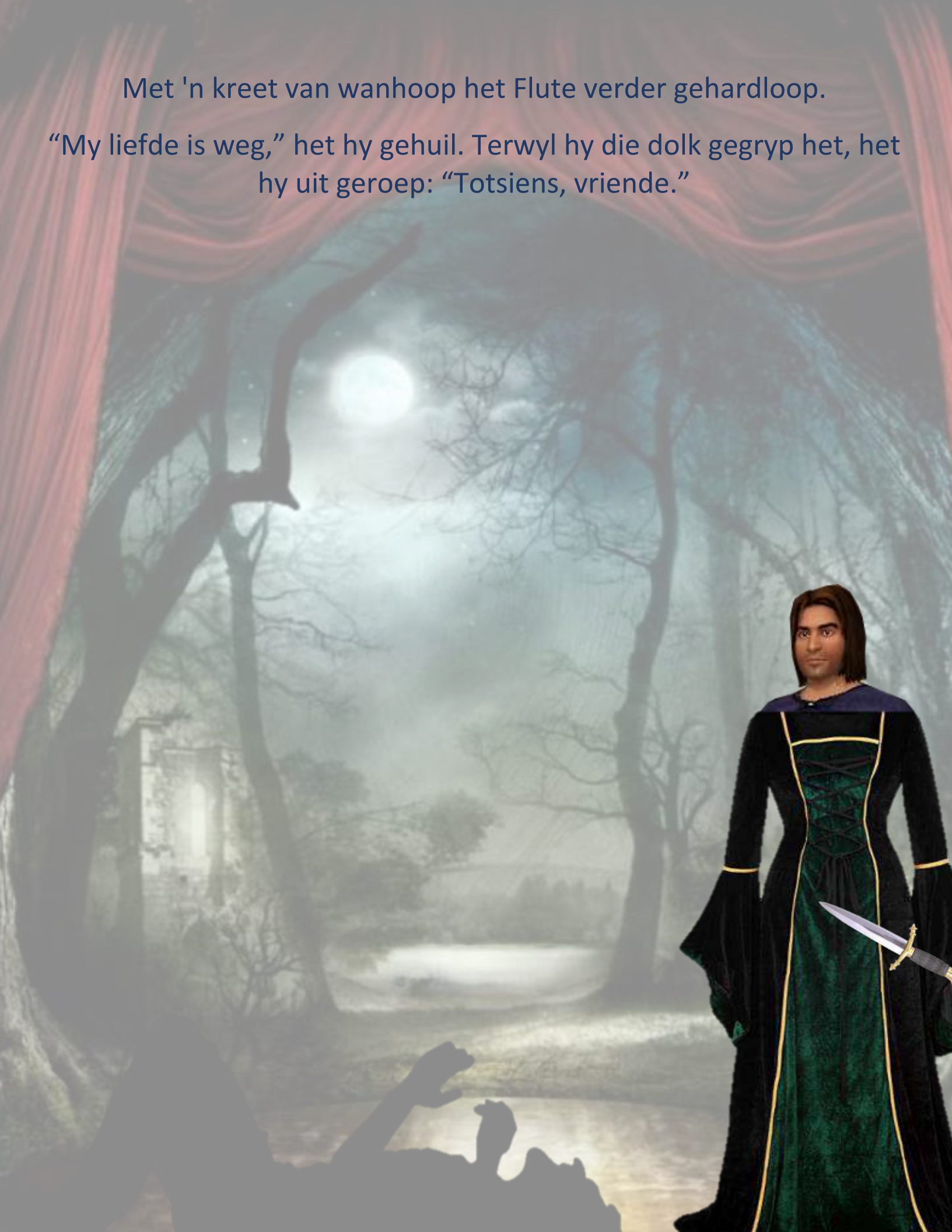

Bottom het terug gekom en die gekoude serp gegryp. “Thisbe? Gevreet deur 'n leeu?” het hy gesnik. “My deftige eend is nie meer nie.” Toe hy na die gehoor gedraai het, het hy 'n vals dolk uit gehaal en homself gesteeek.

Met 'n kreet van wanhoop het Flute verder gehardloop.

“My liefde is weg,” het hy gehuil. Terwyl hy die dolk gegryp het, het hy uit geroep: “Totsiens, vriende.”

So eindig Thisbe.” Toe sy liggaam op Bottom val, het die gehoor
hande geklap en gejuig.

Ongesiens van bo het die feekoning en koningin die toneelstuk met Puck gekyk. “Kom ons seën hierdie plek,” het Titania geprewel. Oberon het geglimlag. “Nou sal hulle almal vir altyd gelukkig lewe,” het hy gesê. En dit was so.

THINK
DIGITAL ACADEMY